

COMUNICAT
cu privire la începerea nepomenirii ierarhului,
în cazul “Scrisorii deschise...” adresate IPS Teofan

În urma răspunsului primit, prin intermediul unui Comunicat al Biroului de presă al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, la “Scrisoarea deschisă către ierarhii care au semnat în Creta”, înaintată Înaltpreasfinției Sale Teofan, Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, la data de 11 august 2016, însoțită de 7 anexe, în care s-a demonstrat din punct de vedere canonic, dogmatic și patristic că hotărârile adoptate la sinodul din Creta sunt eretice, deoarece contravin învățăturilor Sfintei noastre Biserici Ortodoxe, tradiției și practicii sale și gândirii Sfinților Părinți, și urmând prevederile canonului 31 Apostolic, ale canonului 15 al sinodului I-II din Constantinopol (din 861), ale canonului 11 al Sinodului din Cartagina și practica Bisericii de-a lungul secolelor în situații în care episcopul cade și persistă în erezie sau în părtășie cu erezia, preoții și ieromonahii din eparhie semnatari¹ ai Scrisorii **au întrerupt pomenirea la sfintele slujbe a Înaltpreasfinției Sale Teofan**, care a mărturisit că nu este întrutotul de acord cu sinodul din Creta, dar că nu își retrage semnătura decât în cazul în care un viitor sinod panortodox va anula hotărârile acestuia.

Prin urmare, până în momentul în care Înaltpreasfinția Sa se va dezice de hotărârile sinodului din Creta, își va retrage semnătura de pe acele hotărâri și va milita pentru invalidarea acestora în cadrul Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, preoții și ieromonahii semnatari² ai Scrisorii vor înlocui, la Sfânta Liturghie și în ecteniile celorlalte slujbe bisericești în care sunt pomeniți întâistătătorii Bisericii, numele ierarhului locului cu expresia **“pe toți arhieriei ortodocși, care drept învață cuvântul adevărului”**. Prin aceasta este pomenit implicit și arhierul locului, în măsura în care este ortodox și drept învață cuvântul adevărului. Pomenirea la sfântul altar a ierarhului se va relua în momentul în care Înaltpreasfinția Sa se va dezice de deciziile sinodului și-și va retrage semnătura de pe documentele sinodale.

Demersul de nepomenire a ierarhului nu reprezintă o dovadă de neascultare și neorânduială în Biserică, menită să producă tulburare, ci dorința noastră de a rămâne în frica lui Dumnezeu. Măsura vizează îngrădirea împotriva ereziei sau a părtășiei cu erezia, **nicidecum separarea de Sfânta Biserică Ortodoxă**, ai cărei fii credincioși continuăm să fim, potrivit prevederilor canonului 31 Apostolic și canonului 15 de la Sinodul I-II Constantinopol, care atenționează că cei ce, prin nepomenirea ierarhului, se îngrădesc de erezie sau de părtășie cu erezia **nu se vor supune certării sau caterisirii**, deoarece “nu cu schismă au rupt unitatea Bisericii, ci s-au silit a izbăvi Biserica de schisme și de împărțiri” (ultima teză a canonului 15, I-II Constantinopol).

Nu a existat și nici nu va exista nici cea mai mică intenție de a ne separa de Biserica Ortodoxă, în care ne-am născut duhovnicește și continuăm să viem, pe care am moștenit-o din moși-strămoși neschimbată de două mii de ani și o mărturisim ca singura adevărată Biserică a lui Hristos. Cei 25 de arhieriei români prezenți la sinodul din Creta au creat un precedent unic în viața Bisericii, prin care au introdus o autoritate și un reper normativ pe linie de Credință, semnând documente în numele întregii BOR și erijându-se în reprezentanți ai întregii plirome ortodoxe românești. Considerăm că acest nou tip de autoritate, care dorește să se impună ca normă de Credință, este o abatere de la practica de milenii a Bisericii, instituind o formă de conducere unilaterală, ruptă și de comuniunea existentă în Biserică, și de elementul sobornicesc al acestei comuniuni. Lipsa noastră de reprezentare ortodoxă în sinod ne justifică să nu acceptăm aceste documente, elaborate și semnate împotriva conștiinței noastre ortodoxe. Pentru ce s-a semnat la sinod trebuie să răspundă cei implicați.

¹ Exceptându-i pe cei ce s-au dezis de semnătura pe Scrisoare și de sprijinul acordat acestui demers.

² Vezi nota 1.

Sinodul nu a condamnat nimic altceva decât pe posibilia săi opozanți, din punctul de vedere al participanților nemaexistând alte ideologii, răsturnări de valori și pericole iminente pentru viața Bisericii. Avertizați încă înainte de sinod asupra tuturor elementelor vulnerabile, le-au tratat cu ușurință și neluare în seamă, astfel încât amărăciunile și situațiile neplăcute create acum în întreaga țară pe tema sinodului nu trebuie să mai supere și să mai deranjeze pe nimeni. Prevenirile în acest sens au venit din întreg spațiul ortodox, noi nu reprezentăm o excepție sau o acțiune izolată. Fenomenul este receptat la nivel general de pe aceleași poziții pe care ne regăsim și noi. Reacțiile produse după sinod sunt caracteristice și unitare la nivelul tuturor celor implicați în toate Bisericile Ortodoxe, care procedează în felul lor specific.

Să fim obiectivi, să fim realiști, avem suficiente surse de documentare! De aceea, să le studiem, să le aprofundăm în modul cel mai responsabil și să le judecăm pe toate în frica lui Dumnezeu!

Dumnezeu să ne ajute și să ne ferească de orice formă de rătăcire și de părtășia cu erezia! Amândouă produc căderea din har și din duhul curat ortodox.

Pentru a sublinia pericolul grav al căderii în erezie, prezentăm o formă de manifestare a gândirii ecumeniste, pe care noi dorim să o evităm în Biserica noastră. În orașul Ijevsk³ din Rusia a fost deschisă recent o moschee, iar la ceremonie a participat și episcopul local al BORu, mitropolitul Viktorin de Ijevsk și Udmurtia. Iată două fragmente din cuvântarea ținută de acesta:

„Este sărbătoarea noastră comună. Noi astăzi deschidem **casa în care se va afla Cel de sus**, unde El va fi prezent 24 de ore din 24, unde va fi rugăciune, unde va fi studiat Coranul, unde va fi și **se va pogori har** împreună cu rugăciune peste fiecare din cei ce vin aici.”

„**Eu am făcut o făgăduință, o promisiune lui Dumnezeu, lui Allah**, că atunci când va fi deschisă această moschee, eu voi aduce în dar un covor. Atât de mult am așteptat această zi! Și iată astăzi vreau să împlinesc această făgăduință”.

În plus, mitropolitul Viktorin a propus ca strada pe care se află alături o biserică ortodoxă și o moschee să fie denumită „Strada sobornicească”. Avântul ecumenist total al mitropolitului a fost susținut și de înaltul muftiu al Rusiei, Talgat Tadjuddin: „Să vină [lumea] încoace, fiecare la templul său, dar Dumnezeu este unul și este unic”.

Spre deosebire de cei care încearcă să-și mărturisească credința ortodoxă fără compromisuri și sunt afurisiți pentru asta, promotorii eresului ecumenist nu suferă nici o sancțiune chiar și după abateri de o gravitate nemaipomenită, precum cea de mai sus.

Iată forme concrete de apostazie, practicate în Bisericile Ortodoxe membre ale C.M.B., care nu scandalizează pe niciunul dintre participanții la sinodul din Creta, nu au făcut și nu fac motivul unei condamnări unanim ortodoxe, și conduc, prin tăcere, asumare și părtășie, spre o masivă prăbușire de Har în Biserica Ortodoxă. Lipsa condamnării la acest sinod a oricăror forme de erezii și schisme, precum și a tuturor ideologiilor distructive, fără precedent în întreaga omenire, conduce la concluzia că toate documentele au fost pregătite și hotărâte în mod premeditat și semnate intenționat, cu bună știință, fapt dovedit și de toate celelalte nereguli și presiuni semnalate de ierarhii care nu au semnat și de celelalte Biserici care nu au participat. Lipsa condamnării presupune asumare, părtășie și consimțire la care nu putem adera prin participanții la sinod. Cu ce nu contești ești de acord. Tocmai de aceea și în acest context noi am întrerupt pomenirea ierarhului, pentru a nu ne face părtași acestor grave compromisuri.

“Cine se află în apostazie și în schismă?” îi întrebăm pe cei ce se manifestă ca proecumeniști și adepți ai acestui sinod. O studiere profundă și în frica de Dumnezeu măcar a Sfinților Părinți și a Marilor Duhovnici și teologi ai secolului XX le va demonstra că sunt în totală contradicție cu aceștia cu privire la aceste grave probleme. Ne referim în mod deosebit la: Sfântul Ierarh Nicolae Velimirovici, Sfântul Iustin

³ <http://www.aparatorul.md/ecumenism-total-in-boru-mitropolitul-viktorin-am-facut-o-fagaduinta-lui-allah/>.

Popovici, Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul, Sfântul Ioan Maximovici, Sfântul Ierarh Filaret al Bisericii Ortodoxe Ruse din Diaspora, Mitropolitul Averchie Tausev, Cuviosul Filothei Zervakos, Părinții Arsenie Papacioc și Iustin Pârvu. Cum se poate face abstracție în mod atât de ostentativ, la nivelul B.O.R., al teologiei românești și implicit al pregătirilor și deciziilor sinodului din Creta, de poziția și Teologia acestor mari trăitori și Mărturisitori ai Ortodoxiei contemporane în gravele probleme cu care se confruntă Biserica și lumea actuală?

Preoții spun credincioșilor și celor care au semnat „Scrisoarea deschisă...” că au încercat să înlăture Mitropolitul. La ce folosesc aceste dezinformări într-o dezbatere care se dorește pentru Adevărul de Credință? Poporul credincios simte, prin Harul Credinței curate pe care o trăiește, unde este Adevărul. Grav este când păstorii îi hrănesc cu un adevăr viciat, sau cu jumătăți de adevăr.

În Rusia și în Ucraina au început caterisirile clericilor care condamnă sinodul și compromisurile patriarhului Kirill cu papa, precum și afurisirile unor credincioși din partea unor ierarhi. Dar pe acest mitropolit Viktorin, și pe alții asemenea lui, care se găsesc peste tot în lumea modernă creștină, nu îi caterisește sau afurisește nimeni.

Oare nu sunt atât de izbitoare aceste contradicții, atât de puternice aceste dovezi, pentru a se vedea în ce stare amăgitoare ne aflăm prin ecumenism? Dacă sfidăm astfel de evidențe, oare nu ne luptăm direct cu Dumnezeu? Un arhiereu dovedit apostat (Viktorin) rămâne necondamnat, ca să distrugă pe mai departe Biserica, iar noi, care ne silim împreună cu alți dreptmăritori creștini din întreaga Ortodoxie, ierarhi, clerici și teologi, să păstrăm neatinsă Predania Sfintei Biserici, suntem motiv de scandal, denigrare și poticneli. Vom da seama de tot ce facem fiecare în aceste timpuri atât de tulburi și primejdioase pentru soarta Bisericii și a omenirii!

S-au exprimat voci, chiar de la nivelul MMB, că „Scrisoarea deschisă...” cu cele 7 anexe, adică întregul Document, a fost întocmit în mod ireproșabil, mai puțin partea cu oprirea pomenirii ierarhului. Precizăm însă că fără această componentă, Documentul nu ar fi avut nici o putere și nici un efect, la fel ca toate celelalte documente trimise înainte de sinod. În plus, noi nu ne putem expune primejdiei de a fi atinși de posibilele urgisiri care pot cădea peste Biserica și lume, ca urmare a acestor permanente apostazii care se manifestă peste tot, devenind un mod de viață curent.

Nu suntem departe de prăbușirea Occidentului, prin rățăcirile elementului protestant și catolic. Formal, suntem încă ortodocși, dar în fond, ne-a atins și pe noi în mod profund această formă de pustiire. Părintele Cleopa spunea: „Cu numele suntem creștini, dar cu faptele suntem mai răi decât păgânii”. Cine îl mai aude, cine îl mai ascultă? Spunea părintele, de asemenea: „Știți dumneavoastră ce vremuri trăim noi? Noi suntem cei de pe urmă! Ar trebui numai să plângem în toată ziua, dar nu simțim! Trăim în nesimțire, că așa au trăit și cei dinainte de potop”.

În concluzie, să ne aplecăm cu trezvie și cu adâncă responsabilitate asupra mesajului primit de la toți cei care s-au exprimat atât de clar și de lămurit cu privire la aceste timpuri și răsturnări (cu vădite semne că sunt cele de pe urmă), majoritatea acestora fiind sfinți, iar alții mari trăitori ai Ortodoxiei. Atât timp cât ascundem lucrul acesta sau îl răstălmăcim ne asumăm răspunderea de a duce în eroare poporul credincios și a ne primejdi propriu mântuire.

Comitetul de redactare